

Institute
of Diplomacy
and Global Affairs

Περίληψη Εκδήλωσης

ΔΙΑΛΕΞΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ και ΔΙΕΘΝΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ

Γεωπολιτικές Εξελίξεις στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Το "House of Cards" της Σαουδικής Αραβίας, ο διάδοχος, οι προοπτικές, οι κίνδυνοι.

Αντγος (ε.α.) Ιωάννης Αθ. Μπαλτζώης

M.Sc. στην Γεωπολιτική Ανάλυση-Γεωστρατηγική Σύνθεση

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ-ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι, το Σύμπλοκο Ανατολικής Μεσογείου και Μέσης Ανατολής, θα πρέπει να το θεωρούμε ενιαίο και αδιαίρετο, είναι τα τελευταία οκτώ χρόνια η πιο θερμή περιοχή του πλανήτη. Ακόμη να αναφερθώ στην επιστήμη της Γεωπολιτικής, καθόσον επεξηγεί όλες τις πολιτικές εξελίξεις και τις επιδιώξεις κρατικών δρώντων. Όλα αυτά είναι ονομάζεται ΑΝΑΚΑΤΟΝΟΜΗ ΙΣΧΥΟΣ. Η γεωπολιτική, κατά τον καθηγητή Ι. Μάζη, είναι η επιστήμη που μεθοδολογικά μελετά, περιγράφει και προβλέπει την ανακατανομή ισχύος. Για να αντιληφθούμε καλύτερα τις εξελίξεις κρίνω σκόπιμο να αναφερθώ επιγραμματικά σε θέματα γεωπολιτικής, καθόσον θεωρώ ότι ερμηνεύουν πολλά από αυτά που συμβαίνουν σήμερα γύρω μας.

Θα αναφερθώ σε δύο από τους μεγαλύτερους γεωπολιτικούς του 20ου αιώνα.

Ο Βρετανός Σερ Halford Mackinder ερμήνευσε την εξέλιξη της πολιτικής ιστορίας περιορίζοντας τη σε μια γεωπολιτική βάση και διαχωρίζοντας την παγκόσμια γεωγραφία σε (ευρασιατική ηπειρωτική) ενδοχώρα (pivot area-heartland), ανασχετικό δακτύλιο και περιφερειακή ζώνη.

Όποιος εξουσιάζει την Ευρασία, εξουσιάζει την Heartland

Όποιος εξουσιάζει την Heartland, εξουσιάζει την Παγκόσμια νήσο

Όποιος εξουσιάζει την Παγκόσμια νήσο, εξουσιάζει τον κόσμο.

Ο Αμερικανός Nickolas Spykman ασκώντας κριτική στη θεωρία του Mackinder αναφορικά με την υπερβολική, όπως τη βρίσκει, σημασία που έχει

δώσει στην ενδοχώρα θεωρεί ότι η πραγματική δυνητική ισχύς κυριαρχίας βρίσκεται στην περίμετρο της Ευρασίας (Rimland), η οποία αποτελείται από τη Δυτική Ευρώπη, την Τουρκία, Συρία, το Ιράκ, Ιράν, Πακιστάν, Αφγανιστάν, Κίνα, Κορέα και την Ανατολική Σιβηρία, και υποστηρίζει τη ότι όποιος κυριαρχήσει σε αυτή τη ζώνη θα κυριαρχήσει στον κόσμο.

Όποιος ελέγχει το Rimland (κρηπίδωμα), ελέγχει την Ευρασία

Όποιος εξουσιάζει την Ευρασία, ελέγχει το πεπρωμένο του κόσμου.

Η στρατηγική σκέψη των ΗΠΑ

Για 70 χρόνια, η εμμονή των στρατηγιστών των ΗΠΑ ήταν να διατηρήσουν τη στρατιωτική υπεροχή τους πάνω από τον υπόλοιπο κόσμο. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας από τη διάλυση της ΕΣΣΔ μέχρι τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, αναζητούσαν τρόπους για να εκφοβίσουν όσους τους αντιτίθενται.

Ο Harlan K Ullman (Chairman of the Killowen Group that advises leaders of government and business, Senior Advisor of the Atlantic Council in Washington, DC) ανέπτυξε την ιδέα να τρομοκρατήσουν τους πληθυσμούς κτυπώντας τους βαριά στο κεφάλι (Shock and awe , Σοκ και δέος).

Οι οπαδοί του φιλοσόφου Λέο Στράους, ονειρεύονταν να διεξαγάγουν και κερδίσουν πολλούς πολέμους ταυτόχρονα (Full-spectrum dominance, κυριαρχία πλήρους φάσματος). Ως εκ τούτου, ακολούθησαν οι πόλεμοι στο Αφγανιστάν και το Ιράκ, κάτω από κοινή διοίκηση.

Μετά την 11 Σεπτεμβρίου, ο Thomas P. M. Barnett (American military geostrategist and former Chief Analyst at Wikistrat.), με το βιβλίο του «The Pentagon's New Map: War and Peace in the Twenty-First Century», υποστήριξε ότι για να διατηρήσουν την ηγεμονία τους πάνω από τον κόσμο, οι Ηνωμένες Πολιτείες έπρεπε να «αναλάβουν το έργο της φωτιάς». Πρέπει κατ' αρχήν να τον χωρίσουν στα δύο. Από τη μία πλευρά, τα σταθερά Κράτη (μέλη της G8 και οι σύμμαχοι τους), από την άλλη ο υπόλοιπος κόσμος ως μια ενιαία δεξαμενή φυσικών πόρων. Σε αντίθεση με τους προκατόχους του, δεν θεωρούσε πλέον τη πρόσβαση σε αυτούς τους πόρους ως ζωτικής σημασίας για την Ουάσιγκτον, αλλά ισχυριζόταν ότι θα ήταν προσβάσιμοι για τα σταθερά Κράτη μόνο μέσω των υπηρεσιών των στρατών των ΗΠΑ. Ως εκ τούτου, ήταν απαραίτητο να καταστραφούν συστηματικά όλες οι κρατικές δομές σε αυτή την δεξαμενή πόρων, έτσι ώστε κανείς δεν θα μπορούσε ποτέ να αντιταχθεί στην βούληση της Ουάσιγκτον, ούτε να διαπραγματευτεί άμεσα με τα σταθερά Κράτη. Θα έπρεπε κατά τον Barnett, τότε να καταστραφούν ορισμένα ανθεκτικά Κράτη, να τα ξαναφέρει στο χάος και να τα ανοικοδομήσει σύμφωνα με νέους νόμους. *Μία από τις μεγάλες ρωγμές μεταξύ της σκέψης του Barnett και των προκατόχων του, είναι ότι ο πόλεμος δεν θα πρέπει να διεξάγεται κατά συγκεκριμένων Κρατών για*

πολιτικούς λόγους, αλλά κατά περιοχών του κόσμου, επειδή δεν ενσωματώθηκαν στο παγκόσμιο οικονομικό σύστημα. Φυσικά, θα ξεκινήσουν με κάποια χώρα, αλλά θα ενθαρρύνουν τη μετάδοση για να καταστρέψουν τα πάντα, όπως φαίνεται στη ευρύτερη Μέση Ανατολή. Αυτός είναι ο λόγος που η νεο-ιμπεριαλιστική στρατηγική του Barnett βασίζεται αναγκαστικά σε στοιχεία της ρητορικής του Bernard Lewis και του Samuel Huntington, η «σύγκρουση των πολιτισμών»

ΑΡΑΒΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Στις 18 Δεκεμβρίου του 2010, στην πόλη Sidi Bouzid της Τυνησίας, ένας πλανόδιος πωλητής φρούτων και λαχανικών, ο Mohamed Bouazizi (Μοχάμεντ Μπουαζίζι), αυτοπυρπολήθηκε, διαμαρτυρόμενος για την κατάσχεση των προϊόντων του από την αστυνομία επειδή δεν είχε άδεια. Αυτό ήταν η αρχή της λεγόμενης Αραβικής Άνοιξης. Η ενέργεια αυτή του 27χρονου πωλητή, είχε ως αποτέλεσμα να ξεσπάσουν διαδηλώσεις, στην Τυνησία και στην συνέχεια να μεταδοθεί η φλόγα σε όλη την περιοχή MENA. Εκδηλώθηκαν εξεγέρσεις στην Τυνησία και την Αίγυπτο, εμφύλια σύρραξη στη Λιβύη, εξεγέρσεις στο Μπαχρέιν, τη Συρία και την Υεμένη. Μεγάλες διαδηλώσεις έγιναν επίσης στην Αλγερία, το Ιράν, το Ιράκ, την Ιορδανία, το Μαρόκο και το Ομάν. *Μικρότερες οργανωμένες διαμαρτυρίες έγιναν στο Τζιμπουτί, το Κουβέιτ, τον Λίβανο, τη Μαυριτανία, τη Σαουδική Αραβία, και το Σουδάν.* Είναι αυτό που ονομάστηκε «Αραβική Άνοιξη» και σκοπό είχε, όπως λέχθηκε, τον εκδημοκρατισμό των αραβικών κοινωνιών.

Πως ξεκίνησαν τα πράγματα; Το 2001, μετά την 11η Σεπτεμβρίου η Ουάσιγκτον αποφάσισε να επιτεθεί διαδοχικά, ακόμη και δια αντιπροσώπων των, σε οκτώ χώρες (Αφγανιστάν, Ιράκ, Λιβύη, Συρία, Σουδάν, Σομαλία, Ιράν και Υεμένη) για την προώθηση των γεωστρατηγικών των σχεδιασμών στην Μέση Ανατολή και την διατήρηση του ηγετικού τους ρόλου στην περιοχή. Τα γεωστρατηγικά σχέδια των ΗΠΑ έλαβαν τελικά τη μορφή της «Αραβικής Άνοιξης» από το 2011, που σκοπό είχε να φέρει τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, καθώς και μετριοπαθή ισλαμικά στοιχεία στην εξουσία, κατά το πρότυπο των ισλαμιστών της Τουρκίας του Ερντογάν. Η «Αραβική Άνοιξη», αν και προκύπτει από μια ιδέα της ΜΙ6 στη ευθεία γραμμή της «αραβικής επανάστασης του 1916» και των κατορθωμάτων του Λώρενς της Αραβίας, εντάχθηκαν στην ίδια στρατηγική των ΗΠΑ. Τι ήταν η Αραβική άνοιξη, που τελικά κατέληξε σε Αραβικό εφιάλτη; Ένας σύγχρονος υβριδικός πόλεμος 4ης γενιάς, που σκοπό είχε να φέρει τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, καθώς και μετριοπαθή ισλαμικά στοιχεία στην εξουσία, κατά το πρότυπο των ισλαμιστών της Τουρκίας του Ερντογάν. Ο σχεδιασμός προέβλεπε αρχικά την χρήση αντιπροσώπων, εκπαιδύοντας, χειραγωγώντας και παρέχοντας κάθε υλική και πολιτική βοήθεια σε Σουνιτικές οργανώσεις, έχοντας κατά νουν το μετριοπαθές τότε ισλαμικό μοντέλο της Τουρκίας του Ερντογάν, που ακόμη δεν είχε παρουσιάσει τις

μεγαλόπνοες νέο-Οθωμανικές γεωστρατικές επιδιώξεις, που διαπιστώνουμε σήμερα σε όλο το γεωπολιτικό σύμπλοκο, Αιγαίο, Αν. Μεσόγειο, Μέση Ανατολή. Ο ανωτέρω σχεδιασμός αποκαλύφθηκε από τον πρώην ανώτατο Δκτη του NATO στην Ευρώπη, στρατηγό Wesley Clark, σε μια εκπληκτική - αποκαλυπτική συνέντευξη, που υπάρχει στο διαδίκτυο.

Τα αποτελέσματα της λανθασμένης αυτής πολιτικής είναι φανερά σε όλους μας σήμερα και αντί μετριοπαθών Ισλαμικών Σουνιτικών στοιχείων ξεπήδησαν σαν από το λυχνάρι του Αλαντίν, τα πιο ακραία ριζοσπαστικά Ισλαμιστικά στοιχεία και Σουνιτικές Σαλαφιστικές, Τακφιριστικές Οργανώσεις, με το «καλύτερο δημιούργημα», το απόλυτο κακό, το Ισλαμικό Κράτος ή ISIS ή Daesh, με σκοπό όχι τον εκδημοκρατισμό των αραβικών κοινωνιών, αλλά την δημιουργία του Ισλαμικού Χαλιφάτου. Το ΙΚ χρηματοδοτήθηκε και εξοπλίστηκε σχεδόν αποκλειστικά από τη Σαουδική Αραβία και το Κατάρ, με την Τουρκία να παίζει ρόλο ενδιάμεσου, μεταφορέα όπλων και τζιχαντιστών με ανοιχτά σύνορα, εκπαίδευση, βοήθεια πάσης μορφής. Ότι πέρασε στα χέρια των πολλών εξτρεμιστικών οργανώσεων, όπλα, πυρομαχικά, εφόδια, τρόφιμα και πάσης μορφής εμπόριο και συναλλαγής στην Συρία, πέρασε διαμέσου της Τουρκίας. Σαν αντάλλαγμα για την Τουρκία, εκτός από τις γεωστρατηγικές επιδιώξεις της στην Βόρεια Συρία και Ιράκ, είναι τα κυρίως τεράστια οικονομικά οφέλη, από το λαθρεμπόριο πετρελαίου, το εμπόριο πάσης μορφής, το λαθρεμπόριο οπλικών συστημάτων και πυρομαχικών, καθώς και κλοπή και μεταφορά βιομηχανικού εξοπλισμού (π.Χ. Χαλέπι) στην Τουρκία κλπ.

ISIS- ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ.

Για να αντιληφθούμε την ιδεολογικο-θρησκευτική αντίληψη του Ισλαμικού εξτρεισμού, των τζιχαντιστών, θα αναφερθούμε πολύ συνοπτικά στους νεώτερους ιδεολογικούς πατέρες των του 20ου αιώνα.

Ο Δρ Hένρι Κίσιτζερ, τον Αύγουστο του 2014, σε ένα εκπληκτικό του άρθρο με τίτλο "The world in Flames" ανέλυσε το κίνημα των Αδελφών Μουσουλμάνων και την μετεξέλιξη διαφόρων παραφυάδων των στις σημερινές τρομοκρατικές οργανώσεις, που όλοι γνωρίζουμε σήμερα. Αναφέρθηκε σε δύο ηγετικές μορφές των Αδελφών Μουσουλμάνων.

Την άνοιξη του 1947 ο Αιγύπτιος δάσκαλος και θρησκευτικός ακτιβιστής Χασάν αλ Μπανά (ο ιδρυτής των Αδελφών Μουσουλμάνων το 1928) πρότεινε στον τότε βασιλιά Φαρούκ την ίδρυση ενός θρησκευτικού ισλαμικού κράτους. Η Δύση, κατά τον αλ Μπανά, είναι χρεοκοπημένη και παρηκμασμένη. Ο αλ Μπανά είπε, ουσιαστικά, ότι η παγκόσμια τάξη, όπως την δημιούργησε η Δύση, είχε χάσει την ισχύ αλλά και τη νομιμοποίηση. Στην πραγματικότητα «παγκόσμια τάξη» δεν υπήρξε ποτέ. Το σύγχρονο πολιτικό οικοδόμημα δημιουργήθηκε περίπου 400 χρόνια πριν, στη Βεσφαλία, με την ομώνυμη συνθήκη (1648 μ.Χ.) μετά από έναν αιώνα

πολέμων στην Ευρώπη. Βασίστηκε σε ένα σύστημα ανεξάρτητων κρατών και στον περιορισμό των φιλοδοξιών εκάστου από αυτά, μέσα από έναν μηχανισμό ισορροπίας δυνάμεων. Το 1964 ο ιεροδιδάσκαλος και θεωρητικός της Μουσουλμανικής Αδελφότητας Σαΐντ Κουτμπ πρότεινε το Ισλάμ να ανατρέψει με πόλεμο (Τζιχάντ) την υπάρχουσα παγκόσμια τάξη. Η πρόταση αυτή αποτελεί το θεμέλιο της σκέψης των σύγχρονων ισλαμιστών. Αποστολή του Ισλάμ είναι, κατά τον Κουτμπ, να αποτινάξει όλα αυτά και να τα αντικαταστήσει με την παγκόσμια εφαρμογή των δογμάτων του Κορανίου. Έτσι για τους ισλαμιστές φονταμενταλιστές οι απόψεις αυτές εμπεριέχουν αλήθειες πέραν της υφιστάμενης διεθνούς τάξης. Αποτελούν την πολεμική ιαχή των ακραίων ισλαμιστών (των τζιχαντιστών) στη Μέση Ανατολή και πέραν αυτής, εδώ και δεκαετίες. **Με δυο λόγια η ισλαμική αγνότητα και όχι η παγκόσμια σταθερότητα και ειρήνη, είναι η βασική ιδεολογία της νέας αυτής παγκόσμιας ισλαμιστικής αντίληψης. Έτσι θεωρείται ότι η πιο σημαντική εργαλειοθήκη στις γεωστρατηγικές επιδιώξεις των ΗΠΑ είναι το ΙΚ.** Μέλος αρχικά της Αλ Κάιντα, αυτονομήθηκε το 2014, γιγαντώθηκε ξαφνικά και ανεξήγητα, υπερ-εξοπλίστηκε, υπερ-χρηματοδοτήθηκε και άρχισε μια ξέφρενη προέλαση Ανατολικά της Συρίας, μέχρι το ΒΔ Ιράκ, καταλαμβάνοντας μια τεράστια περιοχή της Συρίας και του Ιράκ, δημιουργώντας το Ισλαμικό Κράτος.

Η μήτρα όλων των τζιχαντιστικών και τρομοκρατικών ισλαμιστικών οργανώσεων σήμερα είναι οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι. Αδελφός Μουσουλμάνος είναι και ο πρόεδρος της Τουρκίας Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν.

ΑΔΩΝΙΣ (Αλί Αχμάντ Σαΐντ Ασμπάρ):ΒΙΑ ΚΑΙ ΙΣΛΑΜ

ΣΥΡΙΑ (Key Study)- ΑΓΩΓΟΙ.

Σε ότι αφορά την Συρία (Key Study), θα έπρεπε πρώτα από όλα να ανατραπεί η υφιστάμενη κυβέρνηση. Για την ανατροπή του Assad και για να βοηθηθεί η Συριακή αντιπολίτευση, που είχε αρχίσει να εμφανίζεται με διαδηλώσεις σε διάφορες πόλεις της Συρίας και μετά τον πόλεμο που στην Συρία άρχισε τον Μάρτιο 2011, αποφασίστηκε μυστικά το 2013 μεταξύ CIA και της Σαουδικής Αραβίας να οργανωθεί μια επιχείρηση με την κωδική ονομασία Timber Sycamore (Δοκάρι Συκομουριάς). Το σχέδιο αυτό αποκαλύφθηκε πρόσφατα (23 Ιαν. 2016) από την εφημερίδα The New York Times, με το άρθρο των δημοσιογράφων MARK MAZZETTI και MATT APUZZOJAN «U.S. Relies Heavily on Saudi Money to Support Syrian Rebels»

Βάσει της συμφωνίας αυτής, οι Σαουδάραβες μαζί με τον Κατάρ, έχουν την υποχρέωση να παράσχουν όπλα και τους απαραίτητους πόρους για την

υλοποίηση της συμφωνίας, η δε CIA θα αναλάμβανε την εκπαίδευση των «αντικαθεστωτικών ή της Συριακής αντιπολίτευσης» πριν από την ανάπτυξη των οργανώσεων αυτών στο πεδίο της μάχης στην Συρία.

Γιατί τόσο μένος και σκληρότητα για την Συρία και ιδιαίτερα για τον πρόεδρό της Μπασάρ Άσαντ; Σε ένα εξαιρετικό του άρθρο στο περιοδικό Politico, ο Ρόμπερτ Κένεντι τζούνιορ με τίτλο «Why the Arabs Don't Want Us in Syria» (Γιατί οι Άραβες δεν μας θέλουν στην Συρία) και υπότιτλο «They don't hate our freedoms. They hate that we've betrayed our ideals in their own countries—for oil» (Δεν μισούν τις ελευθερίες μας. Μισούν το ότι έχουμε προδώσει τα ιδανικά μας στις χώρες των για το πετρέλαιο) εξηγεί με γλαφυρό τρόπο τι συμβαίνει στην περιοχή και αποκαλύπτει την «βρώμικη και κρυφή» εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ στην Μέση Ανατολή. Αποκαλύπτει ότι η απόφαση των ΗΠΑ να οργανώσουν την εκστρατεία για την ανατροπή του Άσαντ στη Συρία, βασίστηκε στην άρνηση του να δεχτεί το πέρασμα ενός αγωγού που θα πήγαινε από το Κατάρ προς την Ευρώπη, δηλαδή όταν το Κατάρ προσφέρθηκε να κατασκευάσει έναν αγωγό αξίας δέκα δισεκατομμυρίων δολαρίων που θα περνούσε από τη Σαουδική Αραβία, την Ιορδανία, τη Συρία και την Τουρκία. Αμέσως μετά την άρνηση του Άσαντ, οι μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ, του Κατάρ, της Σαουδικής Αραβίας, άρχισαν να χρηματοδοτούν την αντιπολίτευση στη Συρία και να προετοιμάζουν την ανατροπή του. *Ο Ρόμπερτ Κένεντι εκτιμά πως ο Άσαντ είναι περισσότερο διαλλακτικός από τα Σουνιτικά βασίλεια καθώς η χώρα του είχε μια κοσμική και πλουραλιστική ελίτ αντί των αντίστοιχων θεοκρατικών. Επιπλέον ο Άσαντ έδωσε όλες τις πληροφορίες στη CIA μετά τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου στη Νέα Υόρκη, λέει ο Κένεντι.*

Τελικά οι εξελίξεις στην Συρία είναι γνωστές σε όλους μας. Μετά τον Σεπτέμβριο του 2015 και την ενεργό στρατιωτική εμπλοκή της Ρωσίας στην Συρία, καθώς και την στρατιωτική συμβολή Ιράν και Χεζμπολάχ, τα πράγματα αλλάζουν και οι νίκες για τον νέο συνασπισμό Συρία-Ρωσία-Ιράν -Χεζμπολάχ κατά του ISIS και των λοιπών τζιχαντιστών άρχισαν να διαδέχονται η μία την άλλη. Με την αλλαγή προέδρου στις ΗΠΑ και με τον εκλεγέντα πρόεδρο Τραμπ, αλλάζει και η αμερικανική πολιτική. Η θέση του προέδρου Τραμπ είναι η παντελής εξαίριση του ισλαμικού εξτρεμισμού και των τζιχαντιστικών οργανώσεων στην Συρία και στο Ιράκ. Επιλέγοντας ως άμεσο σύμμαχο στις επιχειρήσεις των κατά των Τζιχαντιστών τους SDF (Syrian Democratic Forces), έναν συνασπισμό Κούρδων της Συρίας (YPG) και Αράβων, Συρίων, Ασσυρίων στρατιωτικών οργανώσεων, προς μεγάλη απογοήτευση της Τουρκίας, κατόρθωσαν οι δύο μεγάλοι συνασπισμοί κατόρθωσαν εντός του 2017, να εξαλείψουν το ISIS και να ανακαταλάβουν όλη την εδαφική επικράτεια που κατείχε μέχρι τότε στην Συρία και στο Ιράκ. Οι δύο συνασπισμοί έκαναν μια άτυπη συμφωνία και διαμοιρασμό ευθυνών και επιρροής στην Συρία, με γραμμή αναφοράς τον Ευφράτη ποταμό, που θα εξηγήσουμε στο τέλος.

ΑΝΑΛΥΣΗ.

Όπως αναφέρει πρόσφατη ανάλυση των Asia Times η δημιουργία της ζώνης ασφαλείας που ζήτησε ο Ερντογάν συμπίπτει απόλυτα με την δημιουργία ενός αγωγού που θα ξεκινά από το Κατάρ και θα καταλήγει στην Τουρκία! Και από εκεί θα μπορεί να τροφοδοτείται με ενέργεια η πάντα καταναλωτική Ευρώπη.

Είναι σαφές, ότι το οικονομικό μέλλον των Ηνωμένων Πολιτειών βασίζεται στον έλεγχο του διεθνούς εμπορίου και, ως εκ τούτου στη διατήρηση των θαλάσσιων μεταφορών. Αντίθετα, η ανάπτυξη της Ρωσίας και της Κίνας προϋποθέτει την απαλλαγή από την αμερικανική κηδεμονία και επομένως θέλουν να κτίσουν ηπειρωτικούς εμπορικούς δρόμους . Είναι το σχέδιο του προέδρου της Κίνας Xi Jinping, με την ονομασία ο μεν χερσαίος ως «The Silk Road Economic Belt» και ο θαλάσσιος ως «The 21st-century Maritime Silk Road», γνωστοί επίσης ως «The Belt and Road Initiative (BRI) και The Belt and Road (B&R). Μάλιστα ο χερσαίος δρόμος περνά από την αρχαία διαδρομή μέσα από την Κεντρική Ασία, το Πακιστάν, το Ιράν, το Ιράκ και τη Συρία προς τη Μεσόγειο και κατόπιν από τη Ρωσία και μέχρι τη Γερμανία και την κεντρική Ευρώπη. Δύο χερσαίοι δρόμοι οι οποίοι σήμερα κόβονται από το Daesh στο Λεβάντε (Συρία) και στην Ευρώπη από την Ουκρανία, λόγω της «επανάστασης της πλατείας Μειντάν» του Κιέβου.

ΠΑΓΙΔΑ ΘΟΥΚΥΔΙΔΗ.

Τέλος κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί η γεωστρατηγική πολιτική των ΗΠΑ, που σύμφωνα με πολλούς αναλυτές, δεν εστιάζεται τόσο στην Μέση Ανατολή, αλλά στην Σινική Θάλασσα και έχει σχέση με την περικύκλωση της Κίνας, θεωρώντας την, ως τον μελλοντικό ανταγωνιστή της. Και όπως ανέλυσε ο κορυφαίος καθηγητής του Χάρβαρντ Graham Allison στο τελευταίο βιβλίο του με τίτλο «Destined for War: Can America and China Escape Thucydides' Trap», είναι πιθανόν μετά την Μέση Ανατολή οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Κίνα να πέσουν στην «Παγίδα του Θουκυδίδη» και να οδηγηθούν σε μια πολεμική αναμέτρηση με ανυπολόγιστες συνέπειες για όλον τον κόσμο, καθόσον σύμφωνα με τα δικά του λόγια, «όταν μια ανερχόμενη δύναμη απειλεί να εκθρονίσει μια κυρίαρχη δύναμη, το αποτέλεσμα είναι μια δομική πίεση που κάνει μια βίαιη σύγκρουση τον κανόνα, όχι την εξαίρεση». Τα τελευταία 500 χρόνια από τις 16 περιπτώσεις μόνο οι 4 δεν κατέληξαν σε πόλεμο. Οι δε συνέπειες θα είναι τραγικές για την παγκόσμια ειρήνη και ασφάλεια.

ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ-HOUSE OF CARDS

Για να κατανοήσει κάποιος τα τελευταία πρωτοφανή γεγονότα, που συμβαίνουν σε αυτή την «σκοτεινή» χώρα, θα πρέπει να διερευνήσει και να αξιολογήσει τον σημαντικότερο παράγοντα διαμόρφωσης πολιτικής διαχρονικά. Σύμφωνα με άρθρο στην εφημερίδα "The New York Times", η κυρίαρχη πολιτική δύναμη, που διαμόρφωνε τις εξελίξεις τις τελευταίες τέσσερις δεκαετίες στην χώρα δεν ήταν μόνο ο ισλαμισμός, ή ο φονταμενταλισμός, αλλά η «Η νόσος του Αλτσχάιμερ» και εξηγεί γιατί:

Ο σημερινός βασιλιάς της χώρας Σαλμάν είναι 82 ετών. Αντικατέστησε έναν βασιλιά που πέθανε στα 90, ο οποίος αντικατέστησε έναν βασιλιά που πέθανε στα 84. Και ήταν όλοι τους αδέρφια, της οικογένειας Ιμπ Σαούντ, αδέρφια από την ίδια μητέρα. Δεν είναι ότι κανένας από αυτούς δεν εισήγαγε μεταρρυθμίσεις. Είναι ότι σε μια εποχή που ο κόσμος έχει βιώσει τόσο μεγάλη ταχύτητα στην τεχνολογία, την εκπαίδευση και την παγκοσμιοποίηση, με αποτέλεσμα να αλλάζουν τα πάντα με διαστημικές ταχύτητες, αυτοί οι διαδοχικοί Σαουδάραβες μονάρχες – αδέρφια, σκέφτηκαν ότι η μεταρρύθμιση της χώρας θα έπρεπε να γίνεται με την ταχύτητα καμήλας στην μέση της ερήμου. Έτσι θα λέγαμε ότι το βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας αποτελεί μια αλλόκοτη περίπτωση κράτους. Ακροβατεί μεταξύ νεωτερισμού και συντηρητικής, σχεδόν απάνθρωπης παράδοσης.

Διεκδικεί την οικονομική άνθηση υλοποιώντας κάποιες ρηξικέλευθες πολιτικές, αλλά συγχρόνως δεν μπορεί να αποδεσμευθεί από το απαρχαιωμένο σκεπτικό του παρελθόντος και την ακραία θρησκευολογική ιδεολογία του Ουαχαμπισμού, της επίσημης θρησκείας του Βασιλείου. Οι Σαουδάραβες μετατρέπουν την άγονη και αφιλόξενη έρημο σε εύφορες, καλλιεργήσιμες εκτάσεις αλλά το ποινικό τους δίκαιο και το κοινωνικό τους σύστημα δεν εκσυγχρονίζεται.

Η Χώρα-Το πολίτευμα.

Η Σαουδική Αραβία είναι βασίλειο που ιδρύθηκε από τον βασιλιά Ιμπν Σαούντ, που έδωσε και το όνομά του στην χώρα (Σαουδική Αραβία) το 1932, από την ένωση των Βασιλείων του Νέγκεντ και της Χετζάζ, καθώς και των εμιράτων του Ασίρ, του Νατζτάν και του Αλ-Χάσα, τα οποία μέχρι τότε κυβερνούσαν αντίστοιχα αντιβασιλιάδες και εμίρηδες. Η χώρα διαχωρίζεται σε 13 διοικητικά διαμερίσματα. Η τεράστια Αραβική Έρημος καταλαμβάνει το μεγαλύτερο μέρος της χώρας ενώ οι υδάτινοι πόροι καλύπτουν μόλις το 1% της συνολικής έκτασης. Ο πληθυσμός της χώρας ανέρχεται στα 30 εκατομμύρια κατοίκους εκ των οποίων τα πέντε είναι ξένοι υπήκοοι οι οποίοι απασχολούνται σε χειρωνακτικές εργασίες ή ως στελέχη επιχειρήσεων. Η μεγαλύτερη ξένη πληθυσμιακή ομάδα είναι εκείνη των Πακιστανών με 1,5 εκατ., και ακολουθούν οι Ινδοί με 1,3 εκατ. και άλλες εθνικότητες όπως οι Αιγύπτιοι, Σύριοι, Παλαιστίνιοι, Ιρακινοί, Ινδονήσιοι, Σουδανοί,

Μπαγκλαντεσιανοί, Τούρκοι και Ευρωπαίοι. Ο ισλαμικός νόμος (σαρία) έχει την απόλυτη ισχύ αλλά τηρούνται και νόμοι κοσμικής φύσεως που καλύπτουν το φάσμα των οικονομικών δοσοληψιών.

Ο μονάρχης της χώρας είναι ο απόλυτος ηγεμόνας. Ελέγχει τις Ένοπλες Δυνάμεις, τη δικαστική, την νομοθετική λειτουργία (με τη συνεργασία μιας συμβουλευτικής συνέλευσης) και εκτελεστική εξουσία, με τη βοήθεια υπουργών, που τους διορίζει ο ίδιος και λογοδοτούν σε αυτόν. Πολιτικά κόμματα δεν υπάρχουν και για πρώτη φορά διενεργήθηκαν εκλογές το 2005, σε επίπεδο Δήμων - Κοινοτήτων. Το 1960 εγκρίθηκε Σύνταγμα, το οποίο ωστόσο δεν απέκτησε ποτέ ισχύ. Δικαίωμα ψήφου στις εκλογές έχουν όσοι είναι ηλικίας 21 ετών και άνω. Οι γυναίκες δεν είχαν δικαίωμα ψήφου, αλλά τους επετράπη από τον Δεκέμβριο του 2015.

Στο βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας η δικαιοσύνη απονέμεται σύμφωνα με τον ισλαμικό νόμο από έναν ανώτατο δικαστή, που είναι υπεύθυνος για τις νομικές υποθέσεις. Οι αποφάσεις εκδίδονται βάσει των αρχών και των κανόνων που περιέχονται στο Κοράνι και στη Σούνα του Προφήτη. Οι γυναίκες στη Σαουδική Αραβία είναι υποχρεωμένες να φοράνε δημοσίως την "αμπάγια" - μαύρη ρόμπα από ελαφριά υφάσματα όπως μουσελίνα και να καλύπτουν τα μαλλιά με ένα μαντήλι.

Το "νικάμπ" (ύφασμα που καλύπτει το πρόσωπο) δεν είναι υποχρεωτικό. Για τις γυναίκες ξένης υπηκοότητας που επισκέπτονται ή εργάζονται στη χώρα η αμπάγια είναι υποχρεωτική αλλά όχι η μαντήλα. Σε περιπτώσεις γυναικών που εκτελούν χρέη υπουργών ή αρχηγών κρατών, δεν είναι υποχρεωτική ούτε η αμπάγια εφόσον καλύπτουν τα χέρια και τα πόδια με κοινά ρούχα.

Η Σαουδική Αραβία είναι το επίκεντρο της μουσουλμανικής θρησκείας και αυτό το μαρτυρούν και οι «ιερές» πόλεις: η Μέκκα (όπου γεννήθηκε ο Μωάμεθ) και η Μεδίνα (όπου είναι θαμμένος). Ο εθνικός πληθυσμός, στην πλειονότητά του (75-90%), ακολουθεί το λατρευτικό τυπικό των σουνιτών, οι υπόλοιποι το τυπικό των Σιϊτών, και σε ορισμένες περιπτώσεις των Σαφιϊτών. Η επίσημη και κύρια μορφή του Σουνιτικού Ισλάμ της Σαουδικής Αραβίας είναι ο Ουαχαμπισμός.

Ο Οίκος των Σαούντ κυβερνά τη Σαουδική Αραβία, από τις αρχές του 20ου αιώνα. Ο πραγματιστής Ιμπν Σαούντ πολλαπλασίασε τις επιγαμίες με τις άλλες φυλές των βεδουίνων της χώρας, για να διασφαλίσει την ενότητα του νεοπαγούς κράτους του. Παίρνοντας τακτικά διαζύγιο, ώστε να μην ξεπεράσει τον αριθμό των τεσσάρων συζύγων που προβλέπει η ισλαμική θρησκεία, παντρεύτηκε συνολικά 22 γυναίκες και είχε, όταν πέθανε το 1953, 43 νόμιμους υιούς εν ζωή. Η οικογένεια αποτελείται από περίπου 15.000 μέλη αλλά το μεγαλύτερο μέρος του πλούτου και της εξουσίας βρίσκεται στα χέρια περίπου 2000 αυτών. Η γραμμή διαδοχής, σε αντίθεση με άλλους ευρωπαϊκούς βασιλικούς οίκους, ξεκινά από το βασιλιά και πηγαίνει προς

στους νεότερους αδερφούς του και όχι προς τους γιους του. Ο γιος ενός μονάρχη στη Σαουδική Αραβία γίνεται βασιλιάς, μόνο όταν εξαντληθούν οι πιθανοί διάδοχοι της προηγούμενης από αυτόν γενιά. Εξ ου και η συνεχής διακυβέρνηση του Βασιλείου μετά τον θάνατο του πατέρα τους Ιμπν Σαούντ, από τα αδέρφια, τους βασιλείς Σαούντ, Φειζάλ, Χαλίμτ, Φαχντ, Αμπντουλάχ και τώρα Σαλμάν, όλοι υιοί της πιο αγαπημένης από όλες τις άλλες γυναίκες του Ιμπν Σαούντ, της Χούσα Αχμέμτ Αλ Σουνταϊρί, τους «υπέροχους» Σουνταϊρί, όπως ονομάστηκαν. Μόνο ένας υιός δεν βασίλευσε στην διαδοχική αυτή σειρά των αδελφών Σουνταϊρί. Ο Οίκος των Σαούντ φαίνεται στην διαφάνεια μαζί με τους συλληφθέντες πρίγκηπες.

Τα Γεγονότα- Οι εκκαθαρίσεις.

Τα γεγονότα του Νοεμβρίου 2017 στην Σαουδική Αραβία είναι μοναδικά, απίστευτα, εκπληκτικά με δόσεις βυζαντινισμού, ίντριγκας, συλλήψεων, πολιτικής και αυθαιρεσιών, δημιουργώντας ένα φοβερό μίγμα επικινδυνότητας, για ολόκληρη την περιοχή της Μέσης Ανατολής, όπου στις νέες εξελίξεις θα έχουν ενεργό ρόλο και δράση οι δύο μεγάλες ισλαμικές παρατάξεις, οι Σιΐτες με επικεφαλής το Ιράν και οι Σουνίτες, με επικεφαλής την Σαουδική Αραβία. Για να καταλάβουμε τι συμβαίνει, ας τα πάρουμε από την αρχή και με χρονολογική σειρά, ώστε να οδηγηθούμε σε αξιόπιστες εκτιμήσεις.

Στις 4 Νοεμβρίου, ο πρωθυπουργός του Λιβάνου Σαάντ Χαρίρι, που είχε κληθεί για συνομιλίες στην Σαουδική Αραβία, μιλώντας ζωντανά (Live), στο τηλεοπτικό κανάλι του Al-Arabiya, από το ξενοδοχείο Ριγιάντ Ριτζ και παρουσία του Σαουδάραβα διαδόχου του Θρόνου Μοχάμεντ μπιν Σαλμάν, ή «MBS» κατά τον ξένο τύπο, αιφνιδίασε τους πάντες, καθόσον αφενός κατηγορήσε με σφοδρότητα το Ιράν και την οργάνωση Χεζμπολάχ και αφετέρου ανακοίνωσε την παραίτησή του. Με αυστηρή ανάγνωση ενός κειμένου που είχε συνταχθεί από άλλους, ο Σαάντ Χαρίρι φάνηκε να «ξέχασε» ξαφνικά ότι ήταν ο νόμιμος πρόεδρος μια κυβέρνησης ενός ανεξάρτητου κράτους, του Λιβάνου, όπου συμπεριλαμβάνονταν και υπουργοί του, που ήταν μέλη της οργάνωσης Χεζμπολάχ, είπε απίστευτα πράγματα από μια ξένη χώρα για μια ξένη χώρα, αλλά και για την κυβέρνησή του!!! *«Όπου υπάρχει το Ιράν, σπέρνει τη διαίρεση και την καταστροφή. Η απόδειξη είναι η παρέμβαση του στις αραβικές χώρες, για να μην αναφέρουμε την βαθιά μνησικακία του εναντίον του αραβικού έθνους (...) το Ιράν έχει τον έλεγχο για την τύχη των χωρών της περιοχής (...) Η Χεζμπολάχ είναι ο βραχίονας του Ιράν όχι μόνο στο Λίβανο, αλλά και σε άλλες αραβικές χώρες (...) Δυστυχώς, συνειδητοποίησα ότι ορισμένοι συμπατριώτες είναι χέρι-χέρι με το Ιράν το οποίο επιδιώκει να απομακρύνει το Λίβανο από το αραβικό περιβάλλον του. Ένδοξε Λαέ του Λιβάνου, η Χεζμπολάχ πέτυχε, χάρη στα όπλα της, να επιβάλει μια πραγματική κατάσταση (...) Θέλω να πω στο Ιράν και στους κολλητούς του ότι είναι*

χαμένοι. Τα χέρια που επιτίθενται στα αραβικά Κράτη θα κοπούν. Και το κακό θα στραφεί εναντίον εκείνων που το ασκούν». Και αμέσως μετά τηλεφώνησε στον πρόεδρο της χώρας του και παραιτήθηκε!! Δεν επέστρεψε στον Λίβανο, με τον Λίβανο και το Ιράν να κατηγορούν την Σαουδική Αραβία, ότι συνέλαβαν τον πρωθυπουργό του Λιβάνου και τον εξανάγκασαν να προβεί σε αυτές τις δηλώσεις!! Το Αλ-Αραμπίγια ισχυρίστηκε ότι ο Ραφίκ Χαρίρι, πατέρας του Σαάντ, δολοφονήθηκε το 2005 από το Ιράν, ενώ το ίδιο κανάλι για χρόνια τώρα κατηγορούσε τους πρόεδρους του Λιβάνου και της Συρίας, Εμίλ Λαχούντ και Μπασάρ Άσαντ, ότι εκείνοι είχαν διατάξει τη δολοφονία. Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί ότι Σαάντ Χαρίρ είναι μέλος της πολιτικής δυναστείας των Χαρίρι στον Λίβανο. Ο πατέρας του, Ραφίκ Χαρίρι, επίσης διετέλεσε δύο φορές πρωθυπουργός και δολοφονήθηκε τον Φεβρουάριο του 2005. Απέκτησε την περιουσία του ως ιδιοκτήτης της εταιρείας Saudi Oger Ltd., η οποία εξακολουθεί να ανήκει αποκλειστικά στην οικογένεια Χαρίρι και τα κεντρικά της γραφεία βρίσκονται στη Σαουδική Αραβία.

Τα γεγονότα συνεχίζονται ραγδαία την ίδια μέρα στην Σαουδική Αραβία. Λίγο πριν τα μεσάνυχτα, οι επαναστάτες Χούτι από την Υεμένη εκτόξευσαν έναν βαλλιστικό πύραυλο προς το αεροδρόμιο King Khaled του Ριάντ. Αναχαιτίσθηκε όμως από το A/A σύστημα του Βασιλείου και καταστράφηκε από πύραυλο Patriot. Οι Χούτι υποστηρίζονται από το Ιράν, ενώ η νέα κυβέρνηση της Υεμένης από την Σαουδική Αραβία, αφού προκάλεσε, με απόφαση του MBS εδώ και τρία χρόνια έναν εμφύλιο πόλεμο και ενεπλάκη ενεργά με στρατεύματα στην χώρα αυτή. Στην Υεμένη εκτός του πολέμου θερίζει και η χολέρα, με αποτέλεσμα να υπάρχουν μέχρι τώρα 100.000 νεκροί, αλλά ουδείς στην διεθνή κοινότητα ασχολείται. Φυσικά για την εκτόξευση πυραύλου από την Υεμένη, η Σαουδική Αραβία κατηγορήσε το Ιράν.

Κατόπιν τα γεγονότα επιταχύνθηκαν και είχαν σχέση με το εσωτερικό της χώρας. Ο βασιλιάς Σάλμαν υπέγραψε δύο διατάγματα. Το πρώτο έθετε τον αρχηγό του Γενικού Επιτελείου του Ναυτικού σε πρόωρη συνταξιοδότηση και απομάκρυνε τον υπουργό Οικονομίας και Διοικητή της Βασιλικής Φρουράς, τον πολύ ισχυρό γιο του πρώην βασιλιά Αμπντουλάχ, τον πρίγκιπα Μουτέμπ. Υπόψη ότι ο πρίγκιπας Μουτέμπ ήταν δεύτερος στην Ιεραρχία και ο νόμιμος διάδοχος του Θρόνου, πλην όμως ο 32χρονος πρίγκιπας Μοχάμεντ, ο «MBS», ο αγαπημένος υιός του βασιλιά Σαλμάν, με ένα νομικό πραξικόπημα, έγινε αυτός το Ν2 και διάδοχος του Θρόνου, αφού ο πατέρας του υπέγραψε ένα αμφισβητούμενο νομικά διάταγμα. Το δεύτερο διάταγμα καθιέρωνε μια επιτροπή για την καταπολέμηση της διαφθοράς υπό την προεδρία του «MBS». Ο Τύπος ανακοίνωσε επίσης την έναρξη ισχύος του νέου νόμου κατά της τρομοκρατίας, ο οποίος περιλαμβάνει παρεμπιπτόντως διατάξεις που επιβάλλουν ποινές φυλάκισης 5 έως 10 ετών για συκοφαντική δυσφήμιση ή δημόσια προσβολή κατά του βασιλιά ή του πρίγκιπα διάδοχου, δηλαδή κατά του «MBS».

Μέσα σε μια ώρα, η Επιτροπή Καταπολέμησης της Διαφθοράς υιοθέτησε μια μεγάλη σειρά μέτρων και εξελίχθηκαν πρωτοφανή γεγονότα: Έντεκα πρίγκιπες, συμπεριλαμβανομένων των γιων του θανόντος Βασιλιά Αμπντουλάχ, περισσότεροι από τριάντα πρώην και τέσσερις εν ενεργεία υπουργοί, καθώς και οι επικεφαλής τριών μεγάλων τηλεοπτικών σταθμών, τέθηκαν υπό κράτηση ή τέθηκαν υπό κατ' οίκον περιορισμό, καθόσον κατηγορήθηκαν για υπεξαίρεση. Συνελήφθησαν αμέσως από τον νέο διοικητή της Βασιλικής Φρουράς και διώχθηκαν, για ορισμένους από αυτούς, σύμφωνα με τον νέο αντιπρομοκρατικό νόμο. Στο κατάλογο των καταδικασθέντων ήταν οι τρεις προσωπικότητες που απομακρύνθηκαν προηγουμένως από τον βασιλιά Σαλμάν, συμπεριλαμβανομένου του πρώην διοικητή της Βασιλικής Φρουράς, πρίγκιπα Μουτέμπ. Οι συλλήψεις συνεχίστηκαν και οι συλληφθέντες, όλοι επιφανή στελέχη της χώρας έφθασαν τους 381. Κατά την διάρκεια της ημέρας έγινε γνωστό ότι κατασχέθηκαν οι τραπεζικοί λογαριασμοί των υπόπτων και ότι, αν κριθούν ένοχοι -που είναι μόνο μια τυπική διαδικασία αν θελήσει ο βασιλιά, δηλαδή ο υιός του πρίγκιπα Μοχάμεντ, οι περιουσίες τους θα κατασχεθούν από το Δημόσιο.

Σύμφωνα με το Σαουδαραβικό Πρακτορείο Ειδήσεων, οι ύποπτοι φέρονται να έχουν υπεξαίρεσει χρήματα κατά τις πλημμύρες του 2009 και το πρόγραμμα κατά του Αναπνευστικού Συνδρόμου στη Μέση Ανατολή (MERS), που αφορά έναν ιό που προσβάλλει τις καμήλες και πρωτοπαρουσιάστηκε στην Σαουδική Αραβία, με μια «κατηγορία», που δεν χρειάζονται πολλές αποδείξεις για την τεκμηρίωσή της, αφού προέρχεται από την Επιτροπή καταπολέμησης της διαφθοράς, που προεδρεύει ο διάδοχος!!!

Ένας από τους συλληφθέντες είναι ο φερόμενος έκτος πλουσιότερος άνθρωπος του κόσμου, ο πρίγκιπας Αλ Γουαλίμτ Μπιν Ταλάλ. Θεωρείτο ότι ήταν ο μυστικός πρεσβευτής του βασιλείου στο Ισραήλ, μετά την μυστική αποκατάσταση των σχέσεων των δύο χωρών, δημιουργώντας μάλιστα μια «ανίερη» συμμαχία. Η εταιρεία του Kingdom Holding Company, είναι μέτοχος της Citygroup, της Apple, του Twitter και της Euro-Disney, έπεσε κατά 10% από το άνοιγμα του Χρηματιστηρίου του Ριάντ, το πρωί της Κυριακής, πριν να ανασταλεί η παρουσία της. Έχει μια εκτιμώμενη καθαρή αξία μεταξύ \$ 18 και \$ 32 δισεκατομμυρίων. Ένας άλλος συλληφθείς είναι ο Μπακρ Μπιν Λάντεν, αδελφός του Οσάμα Μπιν Λάντεν, πρόεδρος του Σαουδικού Ομίλου Binladin και πέμπτος πλουσιότερος άνθρωπος της χώρας. Τώρα γιατί οι κατηγορίες εμφανίστηκαν, μετά από 8 χρόνια και μάλιστα την «Νύχτα των Μεγάλων Μαχαιριών», με τα τόσα πολλά και πρωτοφανή γεγονότα στο Βασίλειο της Σαουδικής Αραβίας, προφανώς θα είναι .....«διαβολική σύμπτωση»!!!

Δημοσίευμα στον επίσημο ιστότοπο της Βρετανικής εφημερίδος Daily Mail, αναφέρει συγκλονιστικές αποκαλύψεις για τα γεγονότα και τις συλλήψεις των πριγκίπων. Σύμφωνα με την Daily Mail, πολλές συλλήψεις

έγιναν από εταιρεία αμερικανών μισθοφόρων, οι οποίοι κατόπιν ανέλαβαν τις ανακρίσεις με βίαιες μάλιστα μεθόδους. Η εφημερίδα αναφέρει ότι η εταιρεία που εμπλέκεται, είναι η περιβόητη Black Water και η αντικαταστάτριά της Academi, η οποία όμως αρνείται ότι δραστηριοποιείται στην Σαουδική Αραβία. Οι αμερικανοί μισθοφόροι εφάρμοσαν πολύ βίαιες μεθόδους ανάκρισης με βασανιστήρια και άλλες μεθόδους ψυχαναγκασμού. Ένας από τους βασανισθέντες πρίγκηπες είναι σύμφωνα με την εφημερίδα, ο Alwaleed bin Talal, από τους πιο επιφανείς, με περιουσία άνω των 7 δισεκατομμυρίων δολαρίων, που κρεμάστηκε ανάποδα, ώστε να «περάσει» το μήνυμα στους υπόλοιπους να «ομολογήσουν», να συνεργαστούν και να αποδεχτούν τους όρους του MBS, που είναι απλοί: Θα παραδώσουν ένα μεγάλο μέρος της τεράστιας περιουσίας των στο κράτος και θα απαλλαγούν από τις κατηγορίες, ώστε να απολαύσουν το υπόλοιπο της περιουσίας των, που και αυτό παραμένει κολοσσιαίο.

Οι Μεταρρυθμίσεις - Ανάλυση

Ας προσπαθήσουμε να ερμηνεύσουμε τα γεγονότα, τις εσωτερικές εξελίξεις, καθώς και τις γεωστρατηγικές επιδιώξεις του Βασιλείου, όπως τα σχεδιάζει ο πρίγκηπας Μοχάμεντ. Αναφερθήκαμε στην αρχή στους ρυθμούς καμήλας, σε ότι αφορά τις μεταρρυθμίσεις στην χώρα, στο μέλλον της σε ένα κόσμο που μεταβάλλεται ραγδαίως. Ο διάδοχος πρίγκηπας Μοχάμεντ διαπίστωσε ότι η χώρα πρέπει χρειάζεται αλλαγές. Το παλιό σύστημα δεν λειτουργεί πια. Ας δούμε κάποια στοιχεία για να καταλάβουμε για την πλούσια αυτή χώρα, που όμως έχει πολλά προβλήματα. Περίπου το 70% των κατοίκων της Σαουδικής Αραβίας είναι νέοι κάτω των 30 ετών και περίπου το 25% αυτών είναι άνεργοι (Στοιχεία των The New York Times). Επιπλέον, 200.000 σπουδάζουν στο εξωτερικό και περίπου 35.000 από αυτούς, άνδρες και γυναίκες, επιστρέφουν κάθε χρόνο με σπουδαία πτυχία και μεταπτυχιακά, ψάχνουν για σημαντική δημιουργική εργασία, παρά κάτι διαφορετικό και παραδοσιακό, όπως από το να πηγαίνεις στο τζαμί ή στα θαυμάσια εμπορικά κέντρα. Το σύστημα χρειάζεται απεγνωσμένα να δημιουργήσει περισσότερες θέσεις εργασίας εκτός του τομέα πετρελαίου, όπου το εισόδημα της Σαουδικής Αραβίας δεν είναι πια αυτό που ήταν κάποτε, και η κυβέρνηση δεν μπορεί να συνεχίσει να καταναλώνει τις αποταμιεύσεις της για να αγοράσει σταθερότητα και ησυχία από τον λαό της. Η Σαουδική Αραβία είναι η μεγαλύτερη παραγωγός και εξαγωγέας πετρελαίου στον κόσμο. Κατέχει το 1/5 των γνωστών κοιτασμάτων πετρελαίου παγκοσμίως (Ανάμεσα στα κράτη - μέλη του OPEC είναι η δεύτερη χώρα σε κοιτάσματα πετρελαίου, με πρώτη τη Βενεζουέλα). Τα διαθέσιμα κοιτάσματα πετρελαίου της χώρας έχουν υπολογιστεί σε 260 δισεκατομμύρια βαρέλια. Οι εξαγωγές πετρελαίου καλύπτουν το 90% των εξαγωγών και το 75% των εσόδων από τις συνολικές εξαγωγές της σαουδαραβικής οικονομίας. Τέλος, η βιομηχανία πετρελαίου αντιστοιχεί στο

40% του εγχώριου ΑΕΠ της Σαουδικής Αραβίας. Το 25% της πετρελαϊκής παραγωγής καταναλώνεται εντός της χώρας. Έτσι πρόσφατα, ο υπουργός Εξωτερικών της χώρας, Adel Al-Jubeir, από τη Διάσκεψη Ασφαλείας του Μονάχου, δήλωσε «Εξετάζουμε ορισμένες χώρες που έχουν πυρηνική τεχνολογία για ειρηνικούς σκοπούς», για απεξάρτηση από το πετρέλαιο. **Έτσι η Σαουδική Αραβία σχεδιάζει να κατασκευάσει 16 πυρηνικούς αντιδραστήρες τα επόμενα 20 έως 25 χρόνια με κόστος άνω των 80 δισεκατομμυρίων δολαρίων.**

Η επιτυχία του MBS, ο οποίος με τις τελευταίες ενέργειες ανέτρεψε την ολιγαρχία για να θεσπίσει την απολυταρχία του, δεν προεξοφλεί την ικανότητά του να κυβερνήσει επιτυχημένα και αποτελεσματικά, έστω και αν θεωρήσουμε ότι έχει αγνές προθέσεις. Μόλις 33 ετών, εξαιρετικά πλούσιος υιός, πλούσιων γονέων, δεν είχε την ευκαιρία να γνωρίσει το Λαό του και εισήλθε στην πολιτική μόλις πριν από τρία χρόνια. Οι πρώτες αποφάσεις του ήταν καταστροφικές: Αποκεφαλισμός (Ιανουάριος 2016) του ηγέτη της αντιπολίτευσης, του Σιΐτη Σειΐχη Νιμρ Αλ Νιμρ καθώς και 47 ανθρώπων, που είχαν καταδικαστεί σε θάνατο ως ένοχοι για συνωμοσία κατά του καθεστώτος και για τρομοκρατικές ενέργειες και πόλεμος κατά της Υεμένης, φθάνοντας τις σχέσεις με το Ιράν, στα πρόθυρα του πολέμου. Έχοντας εξουδετερώσει όλους εκείνους που θα μπορούσαν να του έχουν αντιταχθεί στη βασιλική οικογένεια, ο "MBS" θα πρέπει να εξασφαλίσει τη λαϊκή υποστήριξη για να ασκήσει την εξουσία. Μετά την μείωση των κρατικών εσόδων, λόγω των χαμηλών τιμών του πετρελαίου, «βρήκε τρόπο» να αναπληρώσει το έλλειμα, με τις κατασχέσεις καταθέσεων των ήδη δισεκατομμυριούχων πριγκήπων και συγγενών του. Όσον αφορά την κατηγορία της διαφθοράς, αυτή είναι ότι πιο εύκολο στο Βασίλειο. Οπότε αποφάσισε ήδη έχει λάβει διάφορα μέτρα υπέρ των νέων (το 70% του πληθυσμού) και των γυναικών (51% του πληθυσμού). Για παράδειγμα, έχει ανοίξει κινηματογράφους και έχει οργανώσει συναυλίες - οι οποίες ήταν απαγορευμένες μέχρι τώρα. Έχει επιτρέψει στις γυναίκες να οδηγούν από το 2018. Σκοπεύει να καταργήσει σύντομα από τη μία πλευρά την σκοτεινή θρησκευτική αστυνομία και ακόμη τη κηδεμονία των γυναικών, για να ικανοποιήσει ταυτόχρονα γυναίκες και άνδρες από αυτό το φορτίο. Προπαντός, ο "MBS" ανακοίνωσε ότι θέλει να μετατρέψει το Ισλάμ της χώρας του σε μια "κανονική" θρησκεία. Δήλωσε δηλαδή ότι όχι μόνο θέλει να εκσυγχρονίσει τον Ουαχαμπισμό (ακραία Σουνιτική Σαλαφιστική έκφραση του Ισλαμισμού) αλλά και να καθарίσει τα Χαντίθ –(τα λόγια και τα έργα, αλλά και ο χρυσός μύθος του Προφήτη), από τα βίαια ή αντιφατικά αποσπάσματα τους, ένα κοσμικό σχέδιο που έρχεται σε αντίθεση με την πρακτική ολόκληρης της μουσουλμανικής κοινότητας των τελευταίων αιώνων και ιδιαίτερα με τις σημερινές ακραίες θρησκευτικές αντιλήψεις. Και εδώ είναι ένα στοίχημα για τον πρίγκηπα Μοχάμεντ, αν θα μπορέσει να επιβάλλει τις θρησκευτικές του αλλαγές, χωρίς την σφοδρή αντίδραση των Μουλάδων και των φανατικών Ουαχαμπιστών Ισλαμιστών Σαουδαράβων.

Ο πρίγκιπας Μοχάμεντ ("MBS") ανέτρεψε τη σκληροπυρηνική τάξη του βασιλείου του, για να κυριαρχήσει πλήρως, να εφαρμόσει τις «μεταρρυθμίσεις» του και κατόπιν να επιβάλλει τα γεωστρατηγικές του επιδιώξεις και την Σαουδαραβική περιφερειακή ηγεμονική τάξη σε ολόκληρη τον Σουνιτικό Αραβικό κόσμο . Η οικογένεια Σαλμάν (Βασιλιάς και Διάδοχος) έχει πλέον εξαλείψει όλο τον δυνητικό εσωτερικό ανταγωνισμό των άλλων οικογενειών. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με το μοντέλο συναίνεσης που αποτέλεσε το θεμέλιο της σαουδαραβικής οικογένειας τον τελευταίο αιώνα. Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι και πολλές φυλές, εξαρτώνται από την προστασία των συλληφθέντων πριγκίπων και αξιωματούχων. Ίσως να μην καθίσουν ήσυχα πίσω από τις μεταρρυθμίσεις, καθώς οι περιουσίες τους εξατμίζονται. Η ησυχία στην χώρα εξασφαλιζονταν από την ευημερία των κατοίκων και των εκατοντάδων πριγκήπων και λοιπών αξιωματούχων, που ξεκοκάλιζαν τον πλούτο της χώρας. *«Ο τελευταίος γύρος συλλήψεων ενισχύει μόνο την αίσθηση ότι η συζήτηση για τη διαδοχή είναι πιο δύσκολη από την επιθυμία του βασιλιά και του υιού του να την υλοποιήσουν », έγραψε για την Al-Monitor, ο Bruce Riedel, διευθυντής του προγράμματος Intelligence στο Brookings Institution.*

Σε ότι αφορά την περίπτωση του Λιβανέζου πρωθυπουργού, εδώ τα πράγματα είναι σαφέστερα και πιο ξεκάθαρα. Έχει να κάνει με την αέναη διαμάχη Σουνιτών και Σιϊτών, με την διαμάχη Σαουδικής Αραβίας, ηγέτιδα δύναμη Σουνιτών και Ιράν, ηγέτιδα δύναμη των Σιϊτών στον Αραβικό κόσμο και την προβολή ισχύος στην Συρία και τον Λίβανο. Ο πρωθυπουργός του Λιβάνου, Σουνίτης και υπό τον απόλυτο έλεγχο της Σαουδικής Αραβίας χρησιμοποιείται για να προκληθεί κρίση στον Λίβανο και να πληγούν ταυτόχρονα Χεζμπολάχ και Ιράν, σύμμαχοι και νικητές στον πόλεμο της Συρίας. Η προσπάθεια εκβιασμού του Ριάντ, μέσω Χαρίρι, αποσκοπούσε στην αποπομπή από την κυβέρνηση του Χαρίρι της οργάνωσης Χεζμπολλάχ, πιστού συμμάχου του Ιράν, ή στην ανατροπή της κυβέρνησης, καθόσον ο Χαρίρι αν και φίλος (και Σαουδαραβικής καταγωγής) απέτυχε να προωθήσει τα συμφέροντα του Βασιλείου. Το δραματικό κείμενο που διάβασε καθ' υπόδειξη, προσπαθεί να ενταφιάσει την Σουνιτική/Σιϊτική θρησκευτική διαμάχη και προσπαθεί να αναβιώσει εκείνη τη ρατσιστική αντίληψη του έθνους των Αράβων εναντίον των αλλοεθνών στο Ιράν, δηλαδή του έθνους των Περσών. Επιχειρείται δηλαδή ένας πρωτόγνωρος διαχωρισμός όχι θρησκευτικός, αλλά εθνολογικός. Ενώ η ευρύτερη Μέση Ανατολή είναι κατεστραμμένη, ιδιαίτερα η Λιβύη, η Συρία, το Ιράκ, η Υεμένη και το Αφγανιστάν, παραμένουν τέσσερα Κράτη που είναι σε θέση να προωθήσουν τα συμφέροντά τους: Το Ισραήλ, η Σαουδική Αραβία, η Τουρκία και το Ιράν. Μέχρι τώρα το Ιράν τηρεί στάση αναμονής, πιθανότατα επειδή η Ισλαμική Δημοκρατία του Ιράν είναι η μόνη από τα σημερινά τέσσερα μεγάλα κράτη της περιοχής που είναι νικήτρια στον πόλεμο τόσο κατά του ISIS, που πνέει πλέον τα λοίσθια και έχει σχεδόν διαλυθεί στρατιωτικά, όσο και κατά της ολέθριας απόφασης του Μπαρζανί, με το δημοψήφισμα για ανεξαρτησία του

Ιρακινού Κουρδιστάν. Συνεπώς, δεν είναι προς το συμφέρον της να τροποποιήσει τη νέα ευνοϊκή κατάσταση. Ο συγγραφέας της Washington Post, ο Ishaan Tharoor παρατήρησε επίσης ότι ο πρίγκιπας είναι ο αρχιτέκτονας της εξωτερικής πολιτικής του βασιλείου που «είναι προσαρμοσμένη σαν γλυπτό γύρω από το Ιράν» και ότι είναι αδύνατο να δει την ξαφνική παραίτηση του Λιβανέζου Πρωθυπουργού «έξω από το πρίσμα της ευρύτερης Σαουδικής-Ιρανικής διαμάχης για την κυριαρχία στον Αραβικό κόσμο». Τελικά ο Χαρίρι ανακάλεσε την παραίτησή του την 7/12/17, θέλοντας έτσι να τερματίσει την πολιτική κρίση που διαρκούσε έναν μήνα, αφότου ο ίδιος ανακοίνωσε από το Ριάντ πως παραιτείται και παρέμεινε εκτός Λιβάνου για εβδομάδες. Η κυβέρνηση συνασπισμού της οποίας ηγείται -συμμετέχει σε αυτή το σιιτικό κίνημα Χεζμπολάχ, που υποστηρίζεται από το Ιράν- επιβεβαίωσε την πολιτική μη ανάμιξης σε συγκρούσεις σε αραβικά κράτη.

Και ο ρόλος των ΗΠΑ στα γεγονότα; Φυσικά υπάρχει και αποδεικνύεται από κάποιες ιδιαίτερες πληροφορίες, που αναδεικνύονται από σοβαρά ΜΜΕ. Ένας από τους καλύτερους αναλυτές και από τους καλύτερα πληροφορημένους ανθρώπους για τη κατάσταση στη Μέση Ανατολή πρόσφατα έριξε μια βόμβα. Ο Ανίς αλ Νακάς (Anis al-Naqash) , δήλωσε στο κανάλι Al Mayadeen ότι ο Τζαρεντ Κούσνερ, ο γαμπρός του Τραμπ, κατά την τελευταία επίσκεψή του στο Ριάντ, λίγες ημέρες πριν την «Νύχτα των Μεγάλων Μαχαιριών», της 4^η Νοεμβρίου, ζήτησε από τον Μοχάμεντ Μπεν Σαλμάν (MBS), , να τηρήσει τις υποσχέσεις του για τα δισ δολάρια που υποσχέθηκε στον πεθερό του Τραμπ. Όταν ο MBS άρχισε να παραπονιέται ότι οι χρόνοι είναι σκληροί και ότι τα έσοδα από το πετρέλαιο δεν φτάνουν πλέον, ο Ταλμουδιστής Κούσνερ, του έδειξε έναν κατάλογο των περιουσιών στο εξωτερικό των μελών της βασιλικής οικογένειας. Ο Κούσνερ πρόσθεσε ακόμη ότι αρκεί να απαλλοτριωθούν αυτοί οι πρίγκιπες με το πρόσχημα της διαφθοράς για να συγκεντρωθούν έως και 1 τρισεκατομμύριο δολάρια. Αυτό ενδεχομένως να εξηγήει την βιασύνη του Τραμπ να δηλώσει την αλληλεγγύη του με τις αποφάσεις του MBS. Όταν η δημοσιογράφος ρώτησε τον Αλ Νακάς, εάν ήταν πληροφορία ή απλή υπόθεση, αυτός απάντησε ότι ήταν αξιόπιστη πληροφορία. Υπόψη ότι η συνολική περιουσία των πριγκήπων και λοιπών αξιωματούχων, που έχουν κατηγορηθεί για διαφθορά και έχουν «παγώσει» οι τραπεζικοί των λογαριασμοί, ανέρχεται σύμφωνα με εκτιμήσεις αναλυτών, κοντά στο αστρονομικό ποσό του ενός τρισεκατομμυρίου δολαρίων!!! Και αν βρεθούν ένοχοι τελικά, η περιουσία των κατάσχεταται!! Σύμφωνα δε με δημοσιεύματα οικονομικών εφημερίδων της Μέσης Ανατολής, πολλοί Σαουδάραβες εκατομμυριούχοι έχουν αρχίσει να πωλούν επιχειρήσεις των στην χώρα, σε γειτονικές χώρες του Κόλπου, από τον φόβο της κατάσχεσής των από την καταιγίδα διώξεων που εξαπέλυσε ο ισχυρός άντρας στην χώρα.

Επίλογος-Εκτιμήσεις.

Ο Οίκος των Σαούντ έχασε την θανάσιμη επιχείρηση αλλαγής καθεστώτος στη Συρία και έμπλεξε σ' έναν πόλεμο με ανίκητο εχθρό στην Υεμένη, που επιπλέον τον εμποδίζει να εκμεταλλευτεί το «Κενό Τέταρτο» - την έρημο που χωρίζει τα δύο έθνη. Δεν είναι δυνατόν στην παρούσα φάση να σχεδιαστεί ένας πόλεμος εναντίον της Τεχεράνης, καθόσον δοκιμάζεται ήδη στην Υεμένη, αφού από τότε που οι Φρουροί της Επανάστασης ήρθαν να υποστηρίξουν τους Χούτι, η Σαουδική Αραβία γνωρίζει την μια ήττα μετά την άλλη. Και είναι αδύνατο να κινητοποιηθούν οι Σαουδάραβες πολίτες κάτω από τη σημαία της χώρας, την ίδια στιγμή που ο "MBS" μεταρρυθμίζει ριζικά την κοινωνία, που όπως υποστηρίζουν πολλοί αναλυτές δεν θα υλοποιηθεί ήρεμα και χωρίς αντιδράσεις.

Αποφάσισε όμως και δημιούργησε έναν «αντιτρομοκρατικό» συνασπισμό 40 κυρίως Σουνιτικών μουσουλμανικών χωρών, που εγκαινίασε στις 26 Νοε.2017, προαναγγέλλοντας έναν ανελέητο αγώνα εναντίον των εξτρεμιστικών οργανώσεων μέχρι «να εξαφανισθούν από τη γη». Ο Πρίγκηπας Μοχάμεντ κήρυξε ο ίδιος την έναρξη της συνόδου, που αποτελείτο από τους υπουργούς άμυνας των 40 μουσουλμανικών χωρών, όπου περιλαμβάνονται το Πακιστάν, η Τουρκία, η Νιγηρία και η Αίγυπτος. Φυσικά δεν συμμετέχουν το Σιϊτικό Ιράν, το Ιράκ και η Συρία. Η κίνηση αυτή είναι η φανερή προσπάθεια του Ριάντ για καταπολέμηση της τρομοκρατίας και μια ακόμη κίνηση εξαγνισμού από το σκοτεινό παρελθόν του Βασιλείου και τις «ιδιαιτέρες σχέσεις» του με την διεθνή τρομοκρατία. Το ερώτημα όμως που πλανάται είναι, αν οι προθέσεις είναι απολύτως ειλικρινείς, ή το παρελθόν και οι παλιές συνήθειες δεν αλλάζουν. Οψόμεθα.

Ακόμη είναι φυσικά αδύνατο η επιδιωκόμενη πτώση της κυβέρνησης του Λιβάνου και ο αποκεφαλισμός της Σαουδαραβικής βασιλικής οικογένειας να είχαν οργανωθεί χωρίς την έγκριση της Ουάσινγκτον. Μια συμφωνία που ολοκληρώθηκε πριν τα γεγονότα και διακριτικά μεταξύ ΗΠΑ και Σ. Αραβίας με τον "MBS", να εγκρίνει την προσφορά εξαγοράς της Aramco να ξεκινήσει, όχι στο Ριάντ, αλλά στο Χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης, όπως επιθυμούσαν οι αμερικανοί, μας επιβεβαιώνει τις υποψίες. Η μεθόδευση με τον Χαρίρι απέτυχε πλήρως. Στην προσπάθεια της αυτή το Ριάντ έχει ενεργό σύμμαχο της την Ιερουσαλήμ. Η συμμαχία Σαουδικής Αραβίας Ισραήλ αποτελεί κοινό μυστικό εδώ και χρόνια. Τα δυο κράτη τα ενώνουν πολλά αλλά κυρίως η εχθρότητα τους εναντίον του Σιϊτικού Ιράν . Το Ισραήλ επεδίωξε, όχι τόσο φανερά, την ήττα του Άσαντ και οπωσδήποτε την μη επέκταση της επιρροής του Ιράν στην περιοχή, αλλά απέτυχε πλήρως.

Τελικά εκτιμάται ότι η Μόσχα και η Ουάσινγκτον είναι οι μόνοι νικητές του πραξικοπήματος του Παλατιού. Η Ρωσία επιδοκίμασε σιωπηρά το κίνημα, διευρύνοντας έτσι την επιρροή της. Ο βασιλιάς Σαλμάν επισκέφτηκε τη Μόσχα στις 5 Οκτωβρίου. Αν και σύμμαχος των Ηνωμένων Πολιτειών, όπως ο Τούρκος πρόεδρος Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, αγόρασε ρωσικά όπλα

(συμπεριλαμβανομένων των πυραύλων S-400), αξίας εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων. Έχοντας εγκαταλείψει την υποστήριξη της τρομοκρατίας μετά την παρέμβαση του προέδρου Ντόναλντ Τραμπ στο Ριάντ τον Μάιο, έκανε ένα εντυπωσιακό εμπορικό «deal» αξίας περίπου 350 δις δολαρίων με τις ΗΠΑ, κάνοντας τον Τραμπ ευτυχισμένο και ακόμη να συμφωνήσει σε ένα σχέδιο ανταλλαγής πληροφοριών κατά της τρομοκρατίας, βάζοντας στο κάδρο του ενόχου, το ενοχλητικό Κατάρ, εξαγνίζοντας έτσι τις ενοχές του Βασιλείου, που στήριξε ολόθερμα και βοήθησε παντοιοτρόπως (οικονομικά και υλικά) τις τζιχαντιστικές οργανώσεις στον πόλεμο της Συρίας. Σε αυτό τον πόλεμο η Σαουδική Αραβία έπαιξε και έχασε. Και κέρδισε ο μεγάλος αντίπαλος, το Ιράν, με την προβολή ισχύος στην Συρία, στο Ιράκ και στο Λίβανο, με τον πιστό σύμμαχο την οργάνωση Χεζμπολάχ. Και το Ιράν ήλθε για να μείνει οριστικά στην περιοχή, υλοποιώντας έτσι στην πράξη τον περίφημο «Σιϊτικό Άξονα», Ιράν-Ιράκ-Συρία-Λίβανος, που ήταν και ένας από τους λόγους του πολέμου στην Συρία. Οπότε κάτι έπρεπε να κάνει και να εδραιωθεί στην χώρα του. Και ο πρίγκηπας Μοχάμεντ ξεκίνησε τις μεταρρυθμίσεις του και την αντεπίθεση του Βασιλείου, αλλάζοντας το καθεστώς από αναχρονιστική ολιγαρχία σε (φωτισμένη;) απολυταρχία της οικογένειας Σαλμάν, με ηγέτη τον 32χρονο πρίγκηπα Μοχάμεντ. Επιγραμματικά θα λέγαμε ότι το φοβερό House of Cards της Μέσης Ανατολής αποβλέπουν:

Εξωτερικά στην προσπάθεια αποτροπής της προβολής ισχύος του Σιϊτικού Ιράν στην περιοχή Ιράκ-Συρία-Λίβανος και την δημιουργία του Σιϊτικού Άξονα, μετά των συμμάχων του, της Συρίας και της οργάνωσης Χεζμπολλάχ, που μέχρι σήμερα είναι ανεπιτυχής.

Στο εσωτερικό επιδιώκει την εδραίωση της κυριαρχίας του ως απόλυτος και αδιαμφισβήτητος Μονάρχης, εξουδετερώνοντας όλους τους δυνητικούς αντιπάλους του, τους στενούς συγγενείς του πρίγκηπες. Ακόμη επιδιώκει να «απαλλοτριώσει» το μεγαλύτερο μέρος της περιουσίας των συλληφθέντων για διαφθορά πριγκήπων και αξιωματούχων, ώστε να γεμίσει τα ταμεία του Βασιλείου (και τις τσέπες του), τώρα που τα έσοδα είναι μειωμένα και οι απαιτήσεις αυξημένες. Υποσχέθηκε μεγάλες μεταρρυθμίσεις σε πολλούς τομείς, που φυσικά χαροποιεί το μεγαλύτερο μέρος του λαού του και ιδίως την κυριαρχούσα πλειοψηφικά νεολαία. Ο κίνδυνος από τις διώξεις, τις οικονομικές κατασχέσεις και τις μεγάλες και πρωτόγνωρες μεταρρυθμίσεις στο Βασίλειο, προέρχεται από την συντηρητική άρχουσα τάξη και τους πάντα επικίνδυνους Μουλάδες, λόγω της μεγάλης επιρροής που ασκούν επί των πιστών μουσουλμάνων, καθόσον το πιο πιθανό είναι ότι δεν θα συμφωνήσουν με όλες τις πρωτόγνωρες κοινωνικές και θρησκευτικές μεταρρυθμίσεις. Ίσως ο απίστευτος διάδοχος και μελλοντικός Βασιλεύς MBS, να θελήσει να αλλάξει και το όνομα της χώρας, βαδίζοντας στα χνάρια του παππού του Ιμπν Σαούντ και από Saudi Arabia- Σαουδική Αραβία, να μετονομασθεί σε "Salmani Arabia-Σαλμανική Αραβία".

Οι Τελευταίες Εξελίξεις.

Ο πρίγκηπας Ουάλιντ μπιν Τάλαλ, ξάδερφος του πρίγκιπα διαδόχου, αφέθηκε ελεύθερος στις 27 Ιανουαρίου αφού κατέληξε σε συμφωνία με τις αρχές για την καταβολή ενός υπέρογκου ποσού. Σύμφωνα δε με τον γενικό εισαγγελέα της Σαουδικής Αραβίας, τον Σάουν αλ Μόζεμπ, οι συμφωνίες στις οποίες κατέληξαν οι αρχές με κάποιους από τους κατηγορούμενους θα αποφέρουν στο κράτος περισσότερα από 400 δισεκατομμύρια ριάλ (περίπου 87 δισεκ. ευρώ), μέχρι τώρα.

Σύμφωνα με τα τελευταία γεγονότα στην Σ. Αραβία, διαπιστώνουμε ότι αρχίζει να διαφαίνεται η αλλαγή που οραματίστηκε ο διάδοχος πρίγκηπας Μοχάμεντ, για την χώρα του.

- Το πολυτελές ξενοδοχείο Ritz-Carlton στο Ριάντ άνοιξε και πάλι στις 12/2/18 για το κοινό, αφού χρησιμοποιήθηκε για τρεις μήνες σαν η «χρυσή φυλακή» αφού αρκετοί από τους 381 υπόπτους για διαφθορά κρατούνταν. Ο γενικός εισαγγελέας είχε επισημάνει στα τέλη Ιανουαρίου ότι περίπου 56 κατηγορούμενοι εξακολουθούσαν να είναι υπό κράτηση, χωρίς όμως να διευκρινίσει πού.
- Από το καλοκαίρι οι γυναίκες θα μπορούν να οδηγούν. Ήδη υπάρχουν βίντεο , όπου γυναίκες μεταβαίνουν σε εκθέσεις αυτοκινήτων, για να επιλέξουν το προσωπικό τους όχημα.
- Ήδη επετράπη και οι γυναίκες μπορούν να παρακολουθήσουν αθλητικά γεγονότα, ακόμη και ποδόσφαιρο.
- Άρχισαν να λειτουργούν κινηματογράφοι.
- Επετράπη σε γυναίκες να συμμετέχουν ως ηθοποιοί σε θέατρα. Η πρώτη γυναίκα – ηθοποιός έκανε την εμφάνισή της σε θέατρο στο Ριάντ, με τον ρόλο του διαβόλου.

Αν και σε εμάς αυτά φαίνονται αυτονόητα και ίσως κωμικά, για την κοινωνία της Σ. Αραβίας είναι επανάσταση και αυτός που τολμά είναι ο πραγματικός ηγέτης της και αυριανός βασιλιάς, ο πρίγκηπας Μωχάμεντ Μπιν Σαλμάν.

Πριν ολοκληρώσω θα ήθελα να προβάλλω μερικούς χάρτες και να αναφερθώ στις σημερινές εξελίξεις στην περιοχή της Μέσης Ανατολής, όπου περιλαμβάνονται και οι τουρκικές επιχειρήσεις στο Αφρίνλυση...